

μόνον, ὅπερ σώζεται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Μόσχας καὶ τῆς Βιέννης καὶ ἐπιγράφεται οὕτω. „Τοῦ μεγάλου ῥήτορος Κυροῦ Μανουὴλ τοῦ ἐκ Πελοποννήσου λόγος πρὸς τὸν ἱεροψάλτην Κυρὸν Γεράσιμον ἱερομόναχον περὶ τοῦ, Θεαρχίῳ νεύματι· οὗ τινων ῥητῶν ἐπελαμβάνετο ὁ λογιώτατος Κυρὸς Ματθαῖος ὁ Καμαριώτης“. Ἐν τῷ πονήματι γίνεται λόγος περὶ τοῦ δοξαστικοῦ τοῦ ψαλλομένου ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῇ 15 Αὐγούστου, ὅπερ ἄρχεται Θεαρχίῳ νεύματι. Τὰ τέσσαρα λοιπὸν ἀριθμούμενα συγγράμματα εἶνε δύο μόνον, εἰς ᾧ προστεθῆτω καὶ ὁ μὴ μνημονευόμενος Λόγος τοῦ Μανουὴλ περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός, ἀποκείμενος ἐν τῇ τῶν Παρισίων βιβλιοθήκῃ.

σελ. 126. Ἐν τέλει χειρογράφου τῆς ἐν Βιέννῃ αὐτοκρατορικῆς βιβλιοθήκης (κώδ. φιλοσ. 137) ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις περὶ τοῦ βίου τοῦ Μονεμβασίας Ἀρσενίου. „Ἐκ τοῦδε τοῦ βίου καὶ πρὸς ἄλλον κρείττονα ὁ σοφώτατος καὶ ἀγιώτατος καὶ πάντ' ἄριστος Ἀρσένιος, ὁ τῆς Μονεμβασίας πρόεδρος, ἀπεδήμησεν, Ἐνετίησι διάγων ἀναγκαίων ὑποθέσεων τῆς μητροπόλεως αὐτοῦ χάριν καὶ τῶν πολιτῶν. Καὶ τὸ μὲν πνεῦμα παρέδωκεν ἐν τῇ νυκτὶ τῆς Παρασκευῆς τῇ ὑστέρᾳ τοῦ Ἀπριλίου μηνός, καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῇ νεωστὶ ἐρχομένῃ, ἦγγουον εἰς τὰς δύο τοῦ Μαΐου ἔτυχε ταφῆς ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ μεγαλομάρτυρος, ἔτους τρέχοντος ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως αφελέ. Τὸ μὲν γένος ἐκ μὲν πατρὸς ἦν Βυζάντιος, ἐκ δὲ μητρὸς Πελοποννήσιος· ἐγεννήθη δὲ ἐν Κρήτῃ. Γένους δὲ ἔτυχεν ἐξ εὐγενῶν καὶ σοφῶν. ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ ἦν Μιχαὴλ Ἀποστόλης, τὸ γένος Βυζάντιος· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ κατήγε τὸ γένος ἐκ Μονεμβασίας ἐκ τῆς οἰκίας Κομήτων τῶν Κορινθίων· ἦν γὰρ θυγάτηρ τοῦ εὐγενοῦς ἀνδρὸς Θεοδοσίου Κόμητος τοῦ Κορινθίου. Ἐλείφθη δὲ ὀρφανὸς νέος πάνυ ἐκ πατρὸς. Φιλόπonos δὲ ὢν καὶ φύσεως δεξιὰς ἐπιτυχῶν ἐπέδωκεν εἰς λόγους, ὥστε δοκεῖν ἓνα εἶναι

